

שירה

חוקי בהחלט

ייל אותות (כליל סונטות מאת ידיד נונסי; ציורים וכתב — צילה לונדון); ביצרון, ניוירוק, ט"ו שירים) הוא וקי בהחלט למורשת שירתם של נתן מן ואברהם שלונסקי, מעצבי דור הרים של מלהמת השחרור.

יתנו הרחוקים של ידידיה ("ידידי") (34) רשאים להתגאות במידתמה ב"ס הספרותי הזה; כי ספר שיריו החדש והעתיק נאמן של סיגנונם המשמש בו וביה, והגדוש מליצות לשם תפארת צה והאפקטים שבחרו ובדימוי מבריק. זאת, אין להתעלם מן ההתקדמות שחלה בכתיבתו של מנוסי. דווקא מצא המשורר — שנתפרסם קודם לכן בחמשיריו וכפליטונאי, פירסם גם שירים רציניים (ביכורי בוקר) לפני

משורר מנוסי

סונטות מקוריות ועגולות

אחדות — את הלשון הפסכודרמטיקה, את הביטוי המהותי אם כי לא יי של תחושותיו.

גב ידידי באחת הסונטות, המהות נסיון מעגל שנסגר עם נושא התחלתו — מלהמת ותחושת חוסר הזהות עם המי בעקבותיה:

זי הדם, גם ציץ האש קמל / לתרועת קרטו חומות ואייל / לא נותר בלתי ברכת גומל; / שפטרנו מן הגיט והתייל. האנן עוד מואסת בפרחים, בקמטי סונגנו כבולת. / אי אפשר לדגול במא זרחי; / אם בעורק מלחשת אש נזולת. אפשר על העבר לשתום גולל, / ושב רבוץ כשור המטפתיים, / והנפש טרט להורגים.

זי הדם, שטרנו מחלל. / אלוהי הדם, וסבול כפיים / ביאור תונת בניך יס.

שר ללא יושר. מעבר ליכולתו היר המחודשת — הפגומה, אמנם אף עלידי אידיעה טכנית של מיבנה הקלסית, אותה מנסה ידידי להביא יש — מבצבץ בין השיטים אייושר יש חוסריכנות פנימית, רצון לבנות בתים בכל מחיר, בהתאם לתבנית ה"ולמגמה, אשר נקבעו מראש.

כום: זהו ספר שירים מפתיע, הן כשל לישראל, ערוך ומצוייר בעברית, מי ה, בה אין רבים המשוררים העבריים; יש: החתו עדות חיה של ההתקדמות בשירתו של ידידי. אולם אלו אינם ים על כללי הקולקל והרדוד המתכסה זלה שלונסקאית-אלתרמאנית.

יפים הרבה לרושם החיצוני הנאה ריי ז של צילה לונדון, המקיימים אף הם מסורת ציור העמלים, כביכול, והצורה צית היפה של קובץ שירים זה.

אותה נשא המשורר לאשה, לפני כשנה, ורק.

אן מנסה בעזרת ידידה להרכיב את האגלשות, נגרדת על-ידי גם ליהם מותר

שעה שמקסים (מינוס 206) סלומון הטיל את מצלמת הבוק של צלם-העתיד גות הצידה, ועלה לגדות הכינרת, לא פיללו מכריו הרבים שהגבר המזוקן (35), בעל ה"אופי ההרפתקני, ייהפך למייבא הספורט ה"מימי המרתק והמפחיד ביותר — גלישה על פני המים.

סלומון, שהחליט בזמנו לייסד מועדון-לילה הרחק מאורות הכרך התל-אביביים, ייסד ב"מבואות טבריה, במקום הנמצא 206 מטרים מתחת לפני הים התיכון, את מועדונו, וזה תוך זמן קצר להצלחה — בעיקר הודות לציבור משקיפי האו"ם, היורדים מגבולות הצפון לבלות על חוף הכינרת, והתיירים, העולים מן השפלה לגלות את "המועדון ה"אכזוטי ביותר בישראל".

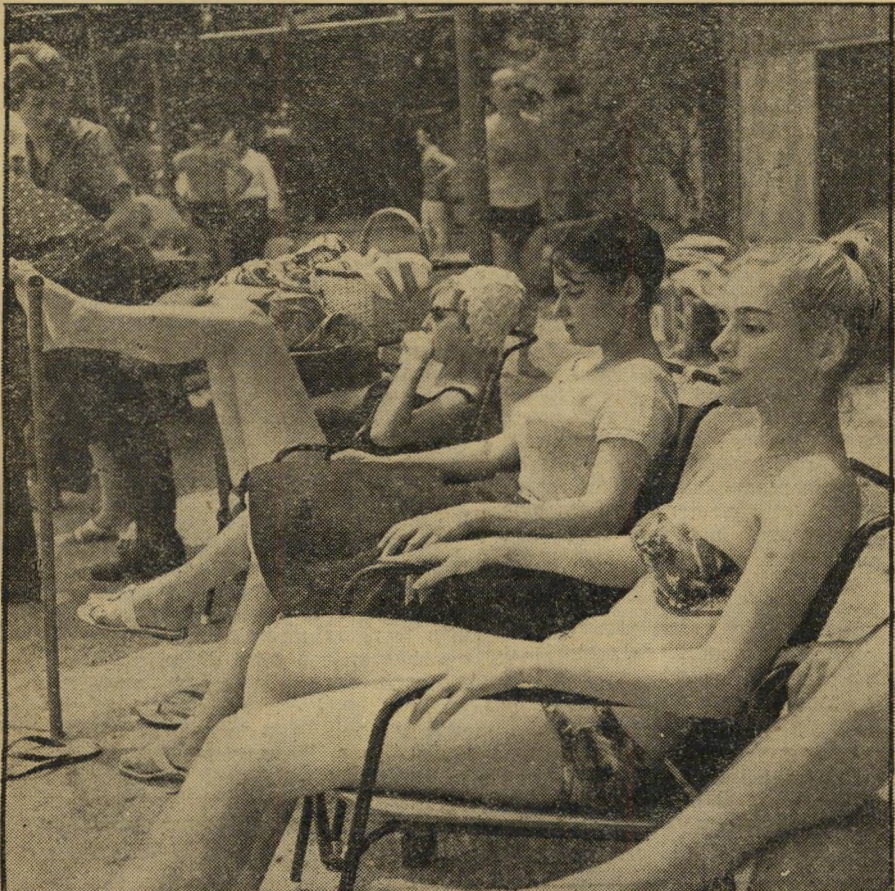
הצבר חסר-המנוחה לא הסתפק בהצלחתו המסחרית. הוא החליט להוסיף לקיים על החוף בשעות היום ולגימת כוסיות בבאר בשעות הלילה, עוד אמצעי-משיכה, להפוך את טבריה לבירת סקיהמיים הישראלי.

בעזרת הלוואה מטעם חברת התיירות ה"ממשלתית רכש סלומון ארבע סירות-מנוע מהירות-הילוך, דאג אישית להבאתן ולצידון במגלשות-מיים, מן הסוג המקובל על חובבי סקיהמיים המבלים את מיטב שעותיהם, ב"מיאמי שבפלורידה ובריביירה הצרפתית, ב"דהירה מאחורי ספינת-מנוע, כשרק חוט ניי לון דקיק וידידת חזקה מקשרים בינם לבין כליהשייט.

דעיני החתיכות

ספר סלומון בסיפוק מובן: "בתחילה ב"התיחסו אלי במשרדים הממשלתיים ב"חשד. חשבו שאני עומד לגרום למותם ה"נמהר של הגולשים. אמר לי פקיד בכיר במשרד התיירות: "לא מביאים דביוס עלידי הריגת תיירים, אני התעקשתי. בתוצאה יכול כל אחד להיווכח בעצמו".

התוצאה: על גדות ים-כינרת דוהרות מדי בוקר סירות-המנוע חדות-החרטום, מרעישות עולמות, מושכות מאחוריהן את חובבי ספורט-המיים, הממתנים לעתים בחוסר-סב

ריביירה פרטית על רחבת מינוס 206 שרועות נערוות-הזהרה, ב"ינהן מלכת-המים יהודית מזרחי (ראה שער אח"י ר"י) עוקבות בדריכות אחר תעלוליהם עוצרי הנשימה של הגולשים על חלקת מיהכינרת.

חד! אפילו אלופים ומנוסים בסקיימים נכשלים לעתים די מזומנות. רפי הצעיר מעד ברגליו, איבד את שיווי המשקל, נפל המימה, לאחר שדהר זקות מספר במהירות מסחררת.

מהיר- הוא קצב הגלישה על פני הכינרת. רפי (12), בנו של מקסים סלומון, הוא הצעיר שבין אלרי פ"י המגלשות, מצליח לעתים לבצע ביצועים שמבוגרים מתגאים בהם.